

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovaniensi I. V. D. Et Antecessoris Commentarius In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus XIX. De obligatis ad Ratiocinia ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62329)

quàm ferentibus habitum, & tonsuram. Non fert autem talis restitutus, cum jubeatur esse ejusdem conditionis, cujus erat ante gradum, *can. Nulli dist. 34.* Ut habitum & tonsuram eum deferte minus conveniat Ecclesiastica dignitati. Quantum ad privilegium Canonis, nec hoc ei saluum, saltem quoad dominum, cui in nullo præjudicatum per gradum. Idem quoad alios vult Glossa, *fin. in d. can. Nielli,* quasi depositus careat omni Clericali privilegio. Sed contra dicendum, eum non privati omni privilegio Clericali, atque ita non impune percuti ab aliis, ut tradit Hostien. *hic c. 2.*

7 *Glos. fin. in c. 2. De poenis in 6.* Libertus licet videatur irregularis, per *can. fin. Dist. 54.* propter speciem quandam servitutis, quam retinet, consuetudine tamen domino quin licite ordinetur non est dubitandum, & liberetur quoad viles saltem condiciones, non quoad eas, quæ concernunt exhibitionem honoris & reverentia.

8 Porro servorum nomine videntur venire & originarii, & simili conditioni obnoxii, quoad impedimentum ordinationis, propter generalitatem text. in *can. Generalis & can. Admittuntur Dist. 34.* ne his, quibus obligati sunt fiat injuria. Possent dici etiam impediri causa obligationis, de qua Tit. sequenti.

TITULUS XIX.

De obligatis ad Ratiocinia ordinandis, vel non.

SUMMARIUM.

1. Ratio hujus impedimenti.
2. Obligatio ex administratione rerum secularium procedat oportet.
3. Redditi rationibus quatenus quis admittendus ad Ordines.

Ratio civilis, qua nemo per dolum aut fraudem rem suam alienare potest, quod duriores faciat adversario conditionem, *tit. D. De alienat. jud. & utan. caus.* etiam per Canones recepta facit obligatum ad reddendas rationes ordinari non posse. Fieri enim possent, ut hujusmodi homines, alienis negotiis implicati, ideo ad sacros Ordines properarent, ut

hac Ratione laicorum jurisdictioni subtraherentur: non nisi coram iudice Ecclesiastico conveniantur: non sine detrimento eorum, quibus sunt obligati, quibus propterea redditus perceptio difficilior. Quæ res reprehensioni obnoxiam faceret ipsam Ecclesiam, quæ tale genus hominum suscipiendo videretur eorum fovete nequitiam. Præterea condemnatio talium, propter male perceptum officium, eos notaret infamia, quæ redudaret in ipsam Ecclesiam.

Procedunt hæc, sive obligatio tendat ad actiones sui ministerii peragendas, sive ad ratiocinia reddenda: quatenus tamen orta est ex administratione rerum secularium, sive publicarum, sive privatarum, uti patet ex *cap. unico b. 2.* Ubi etiam tutores repelluntur, & curatores, cum sit eadem in privatis ratio, quæ in publicis. Aliud est, si concernat administrationem rerum Ecclesiæ, aut pertinentium ad ipsam causam, cum ejusmodi administratio non sit aliena ab officio Clericali, nec sub sit ratio mutandi fori. Pro quo facit *can. 1. Dist. 86. & can. iudicatum Dist. 89.* Abbas & Innoc. ad d. c. unicum.

Redditi rationibus, etiam si administrans debitor remanserit, non videtur tamen removendus ab Ordinibus, cum nullo jure sit cautum, ob debitum privatæ personæ induci hoc impedimentum: nisi & simul ponatur paupertas, quia non haberet sustentationem congruam, uti requirit dictum supra, *tit. 14.* aut debitum tale, cujus nomine his, aut molestia mutatur: tunc enim eadem est ratio, quæ in superioribus, ac proinde idem impedimentum.

TITULUS XX.

De corpore vitiatu ordinandis, vel non.

SUMMARIUM.

1. Corpore vitiatu culpa sua qualiter fiat irregularis.
2. An dicitur non concurrens ad sui mutilationem?
3. An neque inventus cum uxore alterius?
4. Sine vitiasi culpa non incurritur irregularitas.

g. Es.